

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Anatolie Culicov împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova,
intervenient accesoriu, Procuratura Generală a Republicii Moldova

(constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei,
repararea prejudiciului moral cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în
termen rezonabil a cauzei)

împotriva deciziei din 25 februarie 2025 a Curții de Apel Centru

(Dosarul nr. 2ra-758/25
NR. PIGD 2-23170812-01-2ra-23102025)

Recursul este vădit neîntemeiat în temeiul art. 433 (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Dezacordul recurentului cu decizia contestată nu constituie temei de casare a acesteia.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. D. Tricolici)
Curtea de Apel Centru (jud. M. Anton, D. Dulghieru, C. Roșca)

26 august 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Ministerul Justiției,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Elena Croitor,

Gheorghe Stratulat, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 29 noiembrie 2023, Anatolie Culicov, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, cu participarea Procuraturii Generale în calitate de intervenient accesoriu, solicitând constatarea încălcării dreptului lui Anatolie Culicov, în calitate de parte vătămată și parte civilă, la judecarea în termen rezonabil a cauzei penale nr. 1-335-2014 privind învinuirea lui Rabei Ghenadie și Moldovanu Nelli de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) din Codul penal, încasarea din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, a prejudiciului moral în sumă de 200 000 lei, precum și compensarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 10 000 lei.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că organul de urmărire penală al Direcției Generale de Urmărire Penală a Inspectoratului General de Poliție a dispus, la 30 august 2013, începerea urmăririi penale în cauza nr. 2013790096, în temeiul unei bănuieli rezonabile privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) din Codul penal.

3. Potrivit ordonanței de începere a urmăririi penale, la începutul lunii februarie 2013, Rabei Ghenadie, aflându-se pe str. xxxxx, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul consolidării și vânzării unui teren cu suprafața de 74 ha amplasat în satul xxxxx, a primit de la Culicov Anatolie, în rate, mijloace bănești în sumă totală de 525 000 lei, pe care ulterior și le-a însușit, cauzând părții vătămate un prejudiciu considerabil în proporții deosebit de mari.

4. Anatolie Culicov a menționat că, în cadrul cauzei penale, a înaintat o acțiune civilă prin care a solicitat încasarea de la învinuiții Rabei Ghenadie și Moldovanu Nelli a prejudiciului material în sumă de 325 000 lei și a prejudiciului moral în sumă de 165 000 lei. Prin ordonanțele din 16 septembrie 2013, acesta a fost recunoscut în calitate de parte vătămată și parte civilă, fiindu-i constatat un prejudiciu material în sumă de 325 000 lei. Totodată, a indicat că, la 31 iulie 2014, Procuratura Generală a expediat cauza penală spre examinare în fond Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău.

5. La 24 octombrie 2014, Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău, în urma demersului procurorului, a dispus transmiterea cauzei penale spre conexare cu

cauza penală nr. 1-21/2014 privind învinuirea lui Rabei Ghenadie, aflată pe rolul Judecătoriei Criuleni. Prin încheierea Judecătoriei Criuleni din 13 ianuarie 2015, cauzele penale au fost conexe.

6. Reclamantul a arătat că, la 7 decembrie 2015, avocatul Gîlca Ilie a depus la Curtea Supremă de Justiție o cerere de strămutare a cauzei penale de la Judecătoria Criuleni la o altă instanță egală în grad, invocând faptul că, timp de aproximativ un an și jumătate de la transmiterea dosarului, nu fusese efectuată nicio acțiune procesuală. Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 17 ianuarie 2017, cererea de strămutare a fost respinsă.

7. Potrivit afirmațiilor reclamantului, cauza penală a fost examinată succesiv de mai mulți judecători din cadrul Judecătoriei Criuleni, ceea ce ar fi determinat tergiversarea examinării acesteia. La data sesizării instanței civile, cauza penală se afla în faza cercetării judecătorești în prima instanță, următoarea ședință fiind stabilită pentru 5 decembrie 2023.

8. Reclamantul a mai indicat că, potrivit rechizitoriului și listei probelor anexate, în cauza penală urmează a fi audiate două persoane în calitate de inculpați, partea vătămată și doi martori, apreciind că dosarul nu prezintă o complexitate sporită și putea fi soluționat în câteva ședințe de judecată.

9. Deși urmărirea penală a fost pornită la 30 august 2013, până la momentul introducerii acțiunii civile persoanele acuzate nu fuseseră trase la răspundere penală, iar partea vătămată nu își recuperase prejudiciul suferit.

10. Reclamantul a susținut că judecarea cauzei penale este realizată cu încălcarea termenului rezonabil, întrucât de la înaintarea acțiunii civile au trecut peste 10 ani fără pronunțarea unei hotărâri definitive asupra pretențiilor civile formulate.

11. Raportând circumstanțele cauzei la criteriile de apreciere a termenului rezonabil, reclamantul a arătat că dosarul nu este unul complex, că a participat la toate ședințele de judecată și și-a exercitat drepturile procesuale cu bună-credință, iar tergiversarea examinării nu îi poate fi imputată.

12. Totodată, a indicat că prejudiciul suportat este considerabil, ingerința în dreptul său de proprietate având consecințe serioase asupra vieții familiale și asupra activității economice desfășurate.

13. A precizat că termenul relevant a început să curgă la 16 septembrie 2013, moment în care a fost recunoscut în calitate de parte civilă și a înaintat acțiunea civilă în cauza penală nr. 2013790096, iar până în prezent nu există o hotărâre definitivă asupra pretențiilor formulate.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

14. Prin hotărârea din 29 februarie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost admisă parțial acțiunea depusă de Culicov Anatolie și s-a constatat încălcarea

dreptului lui Culicov Anatolie la judecarea în termen rezonabil a cauzei penale nr. 1-335-2014. S-a încasat din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Culicov Anatolie suma de 50 000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei penale și 10 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică. În rest, pretenția privind repararea prejudiciului moral cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei penale, în partea ce excedă suma adjudecată, s-a respins ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

15. La 1 martie 2024 Ministerul Justiției a declarat cerere de apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea ei cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii reclamantului ca neîntemeiată.

16. La 21 martie 2024, Procuratura Generală a depus cerere de apel împotriva hotărâri din 29 februarie 2024, solicitând casarea acesteia și emiterea unei decizi de trimitere a cauzei spre rejudecare în prima instanță.

17. La 7 octombrie 2024, Culicov Anatolie, reprezentat de avocatul Gîlcă Ilie, a declarat apel incident împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând modificarea hotărârii din 29 februarie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin majorarea cuantumului prejudiciului moral încasat din contul Bugetului de Stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Culicov Anatolie de la suma de 50 000 lei la 100 000 lei.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

18. Prin decizia din 25 februarie 2025 a Curții de Apel Centru, s-au respins apelurile declarate de Ministerul Justiției, Procuratura Generală și apelul incident declarat de Culicov Anatolie, reprezentat de avocatul Gîlcă Ilie. S-a menținut hotărârea din 29 februarie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

19. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că prima instanță a stabilit corect circumstanțele de fapt și a aplicat corespunzător prevederile Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011, concluzionând întemeiat asupra existenței încălcării dreptului reclamantului la judecarea cauzei penale într-un termen rezonabil, precum și asupra cuantumului despăgubirilor acordate.

20. Instanța de apel a constatat că urmărirea penală în cauza nr. 2013790096 a fost pornită la 30 august 2013 de organul de urmărire penală al Direcției Generale de Urmărire Penală a Inspectoratului General de Poliție, iar prin ordonanțele din 16 septembrie 2013 Culicov Anatolie a fost recunoscut în calitate de parte vătămată și parte civilă, înaintând acțiune civilă pentru încasarea prejudiciului material în sumă de 325 000 lei și a prejudiciului moral în sumă de 165 000 lei.

21. S-a reținut că, prin scrisoarea Procuraturii Generale nr. 16-196/13-2898 din 31 iulie 2014, cauza penală a fost expediată spre examinare Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, fiind înregistrată pe rolul instanței la 6 august 2014, iar ulterior, prin încheierea din 24 octombrie 2014, cauza a fost transmisă spre conexare cu o altă cauză penală aflată pe rolul Judecătoriei Criuleni, conexarea fiind dispusă prin încheierea din 13 ianuarie 2015.

22. Instanța de apel a reținut că cererile de strămutare formulate în cadrul procesului penal au fost respinse prin încheierile Curții Supreme de Justiție din 15 decembrie 2015 și 17 ianuarie 2017, iar cauza penală a continuat examinarea în prima instanță fără pronunțarea unei soluții pe fond.

23. Potrivit raportului Judecătoriei Criuleni nr. 413 din 10 ianuarie 2024 privind examinarea dosarului penal nr. 1-42/17 (24-1-984-10072013), instanța de apel a constatat că, până la 23 martie 2017, au fost fixate 169 ședințe de judecată, iar ulterior, în perioada 23 martie 2017 – 10 ianuarie 2024, au fost stabilite aproximativ 80 ședințe suplimentare, cauza fiind examinată de mai multe complete de judecată succesive.

24. S-a reținut că examinarea cauzei penale în instanța de fond durează din 6 august 2014 până în februarie 2024, fără pronunțarea unei hotărâri pe fond, fiind înregistrate aproximativ 249 ședințe de judecată, inclusiv ședințe amânate din diferite motive.

25. Analizând cauza prin prisma criteriilor prevăzute de art. 2 alin. (6) din Legea nr. 87/2011 și art. 20 Cod de procedură penală, instanța de apel a apreciat că, deși cauza penală prezintă un anumit grad de complexitate prin prisma numărului de inculpați și a infracțiunilor imputate, durata examinării acesteia depășește limitele unui termen rezonabil.

26. Cu referire la comportamentul reclamantului, instanța de apel a constatat că nu există indicii că acesta ar fi contribuit la tergiversarea procedurilor, fiind cointeresat în soluționarea cauzei, având calitatea de parte vătămată și parte civilă.

27. În privința conduitei autorităților judiciare, instanța de apel a reținut că durata examinării cauzei penale timp de aproximativ 10 ani în instanța de fond, fără adoptarea unei hotărâri, denotă depășirea termenului rezonabil de examinare.

28. Instanța de apel a apreciat că finalizarea cauzei penale prezintă o importanță majoră pentru reclamant, având în vedere pretențiile civile formulate și exercitarea drepturilor sale patrimoniale.

29. În aceste condiții, Colegiul civil a concluzionat că este întemeiată constatarea încălcării dreptului reclamantului la judecarea în termen rezonabil a cauzei penale nr. 24-1-984-10072013, concluzia instanței de fond fiind conformă probelor administrate.

30. Referitor la cuantumul prejudiciului moral, instanța de apel a reținut că, potrivit art. 2036 și art. 2037 din Codul civil și criteriului echității reflectat în

jurisprudența CtEDO, despăgubirea trebuie să reprezinte o satisfacție echitabilă, fără a constitui o sumă excesivă sau un venit nejustificat.

31. În acest sens, instanța de apel a considerat că suma de 50 000 lei stabilită de prima instanță constituie o compensație proporțională cu durata procedurilor, suferințele reclamantului și răspunderea delictuală a statului, respingând ca excesivă suma de 100 000 lei solicitată prin apelul incident.

32. Totodată, au fost respinse criticile Ministerului Justiției privind inexistența încălcării termenului rezonabil, instanța de apel reținând că sarcina demonstrării lipsei încălcării revenea autorității publice, care nu a justificat durata excesivă a procedurilor.

33. În consecință, constatând că hotărârea instanței de fond este legală și întemeiată, iar argumentele apelanților sunt nefondate, instanța de apel a respins apelurile declarate și a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 29 februarie 2024.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

34. La 20 octombrie 2025, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a declarat recurs împotriva deciziei din 25 februarie 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei hotărâri noi prin care acțiunea să fie respinsă integral ca neîntemeiată.

35. În motivarea recursului, a invocat că decizia instanței de apel se bazează pe o determinare și apreciere vădit nerezonabilă a probelor, invocând temeiul de casare prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, și susținând că instanțele inferioare nu au elucidat temeinic raportul motivat privind examinarea cauzei penale, omițând argumentarea pertinentă a perindării procedurilor, fapt care ar fi condus, în mod nejustificat, la constatarea încălcării termenului rezonabil și la acordarea unui prejudiciu moral considerat exorbitant.

36. În acest sens, recurentul a susținut că necesitatea intervenției instanței de recurs este determinată de faptul că durata procedurilor, apreciată de Curtea de Apel Centru și Judecătoria Chișinău, sediul Centru drept încălcare a dreptului la examinarea cauzei penale într-un termen rezonabil, ar fi fost constatată în lipsa unei motivări plauzibile, iar raportul motivat ar fi fost analizat în mod evaziv, fără examinarea reală a aspectelor relevante care ar demonstra că durata examinării cauzei nu a fost viciată din culpa instanței.

37. Ministerul Justiției a arătat că instanțele inferioare s-ar fi rezumat la o motivare superficială, prin simpla trecere în revistă a aspectelor din raportul motivat și finalizarea raționamentului printr-un calcul calendaristic al termenului, poziție pe care o consideră eronată, întrucât ar fi fost necesară o examinare

aprofundată a circumstanțelor care au determinat prelungirea examinării cauzei penale.

38. Potrivit ministerului Justiției, prin nemotivarea aprofundată a concluziei de admitere a acțiunii (respectiv constatarea încălcării termenului rezonabil), s-ar fi creat o practică păguboasă de eschivare a motivării, de apreciere vădit nerezonabilă a probelor și de aplicare eronată a normelor de drept material ce reglementează examinarea acțiunilor privind repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la examinarea cauzei într-un termen rezonabil, conform Legii nr. 87/2011.

39. În continuare, Ministerul Justiției a indicat că, pentru a aprecia corect durata procedurilor, instanțele inferioare urmau să țină cont de circumstanțele concrete care au determinat perindarea cauzei, menționând, cu titlu exemplificativ, că în dosarul penal au existat: declarații de abținere ale judecătorilor, conexarea dosarelor, eliberarea unui judecător din funcție, cereri din partea avocatului unui inculpat sau nemijlocit a inculpatului care au determinat amânarea ședințelor, expirarea timpului preconizat, necesitatea identificării și aducerii silite a unui inculpat, cereri de amânare din partea procurorului, participarea judecătorului la seminar, imposibilitatea asigurării prezenței martorilor, aflarea judecătorului în concediu anual de odihnă, defecțiuni tehnice privind reproducerea înregistrării video, suspendarea de drept pe perioada stării de urgență instituită ca urmare a COVID-19, aflarea judecătorului în concediu medical, precum și transferarea judecătorului la Curtea Supremă de Justiție.

40. Recurentul a mai invocat existența unei cereri de accelerare a examinării cauzei depuse la 30 august 2019 de o parte vătămată din cadrul dosarului penal, susținând că acest element urma să fie valorificat de instanțele inferioare la aprecierea duratei procedurilor.

41. În ceea ce privește cuantumul despăgubirilor, Ministerul Justiției a contestat aprecierea instanțelor inferioare privind prejudiciul moral, invocând că acordarea compensației ar fi fost determinată de o apreciere nerezonabilă, inclusiv în lipsa unei motivări suficiente asupra raportului dintre durata procedurilor, criteriile de apreciere și concluzia de încălcare.

42. Totodată, recurentul a contestat și cheltuielile de asistență juridică, invocând că pentru acordarea/compensarea acestora era necesară probarea suportării cheltuielilor prin acte fiscale cu regim special și prezentarea unor înscrisuri care să reflecte necesitatea și prestația volumul serviciilor, menționând că, potrivit jurisprudenței CtEDO, se impune descrierea suficient de detaliată a acțiunilor întreprinse și a timpului cheltuit, iar neprezentarea dării de seamă ar duce la respingerea pretenției privind costurile și cheltuielile.

43. În acest context, Ministerul Justiției a susținut că instanțele inferioare urmau să aprecieze rezonabilitatea cheltuielilor de judecată în funcție de criterii precum complexitatea cauzei, noutatea și dificultatea problemelor juridice, aportul

avocatului la soluționarea cauzei, timpul și munca depusă, aptitudinile speciale necesare, constrângerile de timp, natura și durata relației avocat–client, experiența și reputația avocatului, justificarea strategiei de apărare, suma despăgubirilor pretinse/obținute și alți factori la discreția instanței.

44. Recurentul a mai invocat că, în lipsa detalierii acțiunilor întreprinse de reprezentantul intimatului, instanțele inferioare ar fi fost în imposibilitate efectivă de a determina volumul de muncă depus, circumstanță care, în opinia sa, urma să conducă la concluzia netemeinicii pretenției de compensare a cheltuielilor de judecată, în ansamblu.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

45. Art. 431 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători”.

46. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

47. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen; d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

48. Art. 442 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragerea în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.

(2) În recurs nu pot fi administrate noi probe, cu excepția celor care dovedesc cheltuielile de judecată și despăgubirile menționate la art. 372 alin. (3). Aprecierea probelor dată de prima instanță și de instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeinic art. 432 alin. (1) lit. e) sau în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului, prevederile art. 372 se aplică în mod corespunzător”.

49. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat”.

50. Art. 440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților”.

MOTIVAREA INSTANȚEI

51. Cu referire la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată reține că decizia din 25 februarie 2025 a Curții de Apel Centru a fost comunicată Ministerului Justiției 19 august 2025, iar recursul a fost depus la Curtea Supremă de Justiție în interiorul termenului de 2 luni prevăzut de art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiind declarat în termen.

52. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și art. 432 din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție verifică legalitatea deciziilor instanțelor de apel exclusiv prin prisma temeiurilor de casare prevăzute de lege, fără a proceda la o rejudecare a cauzei în fond, iar potrivit art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, recursul este inadmisibil dacă este vădit neîntemeiat.

53. Potrivit cadrului legal și practicii judiciare constante, recursul constituie o cale extraordinară de atac destinată verificării legalității hotărârii instanței de apel, iar nu reevaluării circumstanțelor de fapt stabilite de instanțele inferioare. Prin urmare, recurentul este obligat să indice erori de drept calificate sau vicii procedurale esențiale care ar atrage incidența art. 432 din Codul de procedură civilă.

54. Analizând motivele invocate în recursul declarat de Ministerul Justiției, Completul de judecată constată că acestea nu relevă existența unor asemenea erori, recurentul limitându-se, în esență, la contestarea concluziilor instanțelor inferioare și la reiterarea argumentelor examinate deja de instanța de apel.

55. Recurentul susține că instanțele inferioare ar fi apreciat în mod nerezonabil probele și ar fi constatat neîntemeiat încălcarea dreptului reclamantului la judecarea cauzei penale într-un termen rezonabil, invocând complexitatea dosarului penal și diverse circumstanțe procedurale care ar fi determinat prelungirea examinării cauzei.

56. Contrar acestor susțineri, Completul constată că instanța de apel a examinat în mod detaliat circumstanțele cauzei prin prisma criteriilor prevăzute de art. 2 alin. (6) din Legea nr. 87/2011 și art. 20 din Codul de procedură penală, analizând durata procedurilor, complexitatea cauzei, conduita participanților la proces, comportamentul autorităților și importanța litigiului pentru reclamant.

57. Din constatările instanței de apel rezultă că dosarul penal în cadrul căruia reclamantul are calitatea de parte vătămată și parte civilă se află pe rolul instanței

de judecată în fond din 6 august 2014, fără pronunțarea unei hotărâri pe fond până la momentul examinării acțiunii civile în februarie 2024, perioadă ce depășește aproximativ 10 ani de examinare judiciară.

58. Instanța de apel a reținut, de asemenea, că pe parcursul examinării cauzei au fost fixate un număr considerabil de ședințe de judecată, inclusiv aproximativ 249 ședințe înregistrate în Programul Integrat de Gestionare a Dosarelor, fără finalizarea procesului penal, circumstanță care justifică concluzia privind durata excesivă a procedurilor.

59. Referitor la argumentele recurentului privind complexitatea cauzei și existența unor amânări determinate de diferite incidente procedurale, Completul reține că instanța de apel a analizat aceste elemente și a constatat că ele nu sunt apte să justifice o durată a examinării de peste un deceniu, în lipsa unei soluții definitive asupra acțiunii civile formulate de reclamant.

60. Totodată, instanța de apel a stabilit că reclamantul nu a contribuit la tergiversarea procedurilor, având interes legitim în soluționarea cauzei, în contextul în care acesta a fost recunoscut parte vătămată și parte civilă prin ordonanțele din 16 septembrie 2013.

61. În ceea ce privește critica recurentului referitoare la pretinsa analiză insuficientă a raportului motivat privind durata examinării cauzei penale, Completul constată că aceasta tinde, în realitate, la o reevaluare a circumstanțelor de fapt și a probelor administrate, aspect inadmisibil în recurs potrivit art. 442 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

62. De asemenea, susținerile recurentului privind cuantumul prejudiciului moral acordat nu relevă erori de drept material, instanța de apel motivând în mod explicit aplicarea criteriului echității și stabilind că suma de 50 000 lei constituie o satisfacție echitabilă și proporțională în raport cu durata încălcării și jurisprudența relevantă.

63. Completul observă că recurentul nu indică nicio normă de drept material interpretată contrar jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție și nu demonstrează caracterul arbitrar ori vădit nerezonabil al concluziilor instanței de apel în sensul art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă.

64. În ansamblu, motivele invocate în recurs exprimă exclusiv dezacordul recurentului față de soluția pronunțată și urmăresc reexaminarea fondului cauzei, ceea ce depășește limitele controlului de legalitate exercitat în cadrul recursului.

65. Prin urmare, nefiind constatate erori de drept material sau procedural care să atragă incidența temeiurilor prevăzute de art. 432 din Codul de procedură civilă, recursul declarat de Ministerul Justiției este vădit neîntemeiat.

66. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Consideră inadmisibil recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova împotriva deciziei din 25 februarie 2025 a Curții de Apel Centru.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Elena Croitor

Gheorghe Stratulat